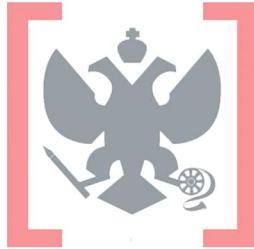

Ναύπλιο 24-05-2017

Πρὸς
τὸν Σεβασμιώτατον
Μητροπολίτην Πειραιῶς
κ. Σεραφείμ
Εἰς Πειραιᾶ

www.orthodoxia.info

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Θέλω ἔδω καὶ πολύ καιρό νὰ σου ἀπευθύνω αὐτή τὴν ἐπιστολή, ἀλλά δίσταζα. Αφ' ἐνός μὲν γιατί θὰ σὲ λυπήσω καὶ θὰ γίνω αἰτία νὰ νιώσεις ἀσχημα, ἀφ' ἑτέρου δὲ, γιατί ἔχω γίνει δέκτης πολλές φορές τῆς φιλαδελφείας, τῆς φιλοφροσύνης καὶ τῆς φιλοξενίας σου, ἡ ὁποία κατά κοινή ὁμολογία, ἀλλά καὶ ἀπό προσωπική ἐμπειρία, εἶναι παροιμιώδης. Ὁμως, συγχώρεσέ με, δὲν μπορῶ νὰ σιωπήσω. "Ἡθελον τοῦ σιωπᾶν, εἴθε καὶ ἐδυνάμην..... Σκέφτηκα νὰ καταθέσω τὴν ἀγωνία μου καὶ τὸν προβληματισμό μου, ώς ἐκφραση ἀγάπης σ' ἓνα συνεπίσκοπό μου καὶ ἀδελφό ἐν Χριστῷ, ἐπειτα ἀπό κάποιες ἐνέργειες σου ποὺ δίχως ἄλλο προκάλεσαν ποικίλες ἀντιδράσεις καὶ σχόλια.

Πρὸιν ἀπό καιρό, τὸ γραφεῖο αἰρέσεων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς, δημοσίευσε κάποια κείμενα ἐναντίον μου, ἔναν ὀχετό ὕβρεων καὶ κατηγοριῶν. Πιστεύω, ὅτι ἔγιναν ἐν γνώσει σου, ἀν ὅχι μὲ τὶς εὐλογίες σου. Ὁμως, οὔτε ἀπάντησα, οὔτε διαμαρτυρήθηκα, οὔτε ἄρχισα νὰ πυροβολῶ μέσα ἀπό τὸ διαδίκτυο -ἀγαπημένο ἀθλημα γιὰ πολλούς "χριστιανούς". Καὶ ὅσες φορές συναντηθήκαμε σὲ διάφορες ἐιδηλώσεις, ἢ στὴν Ἱεραρχία, δὲν σου εἶπα κουβέντα, οὔτε ἐξέφρασα κάποιο παράπονο. Τὸ ἵδιο θὰ κάνω καὶ τώρα. Δὲν θὰ ἀσχοληθῶ μὲ προσωπικές μας ἀντιθέσεις. Οἱ προβληματισμοί ποὺ καταθέτω δὲν εἶναι γιὰ προσωπικά θέματα, ἀλλά γιὰ καθαρά ἐικλησιαστικά καὶ ποιμαντικά.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι κάθε φορά μᾶς ἐκπλήσσεις. Καὶ μάλιστα ἀρνητικά. Όπως μοῦ ἔλεγε κάποιος συνεπίσκοπός μας, "δὲν ξέρουμε ἀπό ποὺ νὰ φυλαχτοῦμε καὶ μετά πῶς νὰ τὰ μαζέψουμε καὶ πῶς νὰ ἀπολογηθοῦμε". Θὰ ἥθελα νὰ είμαι πιὸ συγκειριμένος.

Δὲν πᾶνε πολλά χρόνια από τοτε που απήγγελες τὰ γνωστά ἀναθέματα κατά τὴν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἐκτός τοῦ ὅτι ἀπετέλεσε μοναδική πανελλήνια ἐξαίρεση, συμπεριέλαβες ἑτεροδόξους, αἰρετικούς, ἀκόμη καὶ ἀλλόθρησκους. Φοβᾶμαι ὅτι κάτι τέτοιο εἶναι παραλογισμός. Η ἐικλησία ἀναθεματίζει καὶ ἀφορίζει μέλη της τὰ ὅποια διαστρέφουν ἢ ἀποκηρύσσουν

τὴν ἀλήθεια. Απ' ὅσο ξέρω, ή ἐκκλησία δὲν ἔνιασε ποτέ τὴν ἀνάγκη νὰ ἀφορίσει καὶ νὰ ἀναθεματίσει, δηλαδή νὰ ἀποπέμψει κάποιον ποὺ δὲν ἦταν μέλος τῆς.

Όσον ἀφορᾶ τὸν ἀφορισμόν, ἐπίτρεψέ μου ἔνα προσωπικό σχόλιο, μπορεῖ να κάνω και λάθος. Άν ό ἀναθεματισμός και ό ἀφορισμός γίνονται ἀπό εμπάθεια, τότε είναι κάτι ξένο πρὸς τὴν ἐκκλησία. Ο ἀναθεματισμός - ἀφορισμός ήταν πιστεύω, ἔνα ἔσχατο ποιμαντικό μέτρο και ἔκφραση ἀγάπης τῆς ἐκκλησίας, ὅχι ἐκδίκησης. Ο αἰρετικός μόνος του, ἐθελουσίας και τῆς ἐκκλησίας, ἀποκόπτεται ἀπό τὴν ἐκκλησία. Δὲν ἀφορίζει ή ἐκκλησία. Μόνος του αὐτοαφορίζεται. Και ή ἐκκλησία μὲ τὸν ἀφορισμό, δραματοποιεῖ αὐτή τὴν κατάσταση γιὰ νὰ ταρακουνήσει και νὰ φέρει σὲ συναίσθηση και μετάνοια τὸ ἄρρωστο και πλανεμένο μέλος της. Πιστεύω πώς σὲ παλαιότερες ἐποχές ό ἀφορισμός ήταν γιὰ τοὺς πιστούς κάτι πολύ σοβαρό και μποροῦσε ἵσως νὰ λειτουργήσει θεραπευτικά. Γνώριζαν ὅτι διακυβεύεται η σωτηρία τους. Γι' αὐτό και ήταν πράγματι ἔνα ἔσχατο ποιμαντικό μέσο. Σήμερα ὅμως, ποὺ τὸ κέντρο τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων δὲν είναι ή ἐκκλησία, ποιὸ νόημα ἔχει; Ποιὸν θὰ προβληματίσει; Μόνον ἀρνητικές ἀντιδράσεις θὰ προκαλέσει, παρόμοιες μ' αὐτή τοῦ Λασκαράτου ὅταν ἀκουσει γιὰ τὸ δικό του ἀφορισμό.

Τὸ ἔχω καὶ πάλι ξαναγράψει, καὶ δὲν θὰ πάψω νὰ τὸ γράφω μὲ πόνο, ὅτι ὁ λαός μας, μὲ δική μας εὐθύνη, παραμένει ἀκατήχητος, στὰ σκοτάδια τῆς ἀγνοίας. Κι ἐμεῖς βανκαλιζόμαστε γιὰ τὸ ἀντιθέτο. Ζοῦμε ἐκτός πραγματικότητος. Βλέπουμε τὶς χιλιάδες τῶν ἀνθρώπων ποὺ κατακλύζουν τὶς ἑκκλησίες τὴ Μ. Ἐβδομάδα καὶ ἐνθουσιαζόμαστε. Δὲν ἀναρωτιόμαστε ὅμως πόσοι ἀπ' αὐτούς ἡλθαν γιὰ φοιλκλορικούς λόγους, γιὰ νὰ τηρήσουν τὸ ἔθιμο, γιὰ νὰ φίξουν ιρροτίδες. Δὲν ἀναρωτιόμαστε πόσοι ἔχουν ζωντανή σχέση μὲ τὸ Χριστό. Πόσοι ἔχουν πάρει στὰ πρώτα τὰ εὐθύνη τοὺς ὅμηρους μέλη τῆς ἑκκλησίας.

Άν τὴν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας ποὺ ἀπήγγειλες τὰ ἀναθέματα καὶ ὅλοι μας μὲ συγκίνηση διαβάσαμε τὸ: «Αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων», ἃν λοιπόν αὐτή τὴν ἡμέρα στεκόμασταν στὸ τέλος στὶς εἰσόδους τῶν ναῶν μας καὶ ωτούσαμε τοὺς ἔξερχόμενους χριστιανούς μας ἀπλά καὶ αὐτονόχτα γιὰ μᾶς ἐρωτήματα: Τὶ εἶναι ὁ Χριστός; Τὶ εἶναι ἡ ἀγία Τριάδα; Τὶ εἶναι τὸ ἄγιο Πνεῦμα; Τὶ εἶναι ἡ ἐκκλησία, (δὲν μιλάω γιὰ βαθύτερα θέματα π.χ. γιὰ τὴν οὐσία καὶ ἐνέργεια...), θὰ ἐκπλησσόμασταν καὶ θὰ προσγειωνόμασταν ἀνώμαλα. Εἴμαι σίγουρος ὅτι θὰ ἀκούγαμε ὅλες τὶς αἰρέσεις ἀπ' ἀρχῆς ἕως τῆς σήμερον. Καὶ ὅμως δὲν σκεφθήκαμε ὅλους αὐτούς νὰ τοὺς καταδικάσουμε, νὰ τοὺς ἀφορίσουμε, νὰ τοὺς ἀναθεματίσουμε. Φοβᾶμαι ὅτι πολλοί χριστιανοί ποὺ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἀπαντοῦσαν “ἀνάθεμα”, ἀναθεμάτιζαν καὶ τὸν ἑαυτό τους, ἀφοῦ κατά βάθος ἔχουν ἀρειανικές ἢ νεστοριακές ἀντιλήψεις γιὰ τὸ Χριστό... Καὶ ὅμως οἱ πιὸ πολλοί ἀπ' αὐτούς κοινωνοῦν τὸ Χριστό, χωρίς νὰ γνωρίζουν στοιχειωδῶς τὶ εἶναι ὁ Χριστός ἢ ἔχοντας μία μονοφυσιτική ἀντίληψη γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ.

Αὐτή ή ἄγνοια, ἀδελφέ μου, είναι ποὺ μὲ συνέχει ώς ἐπίσκοπο. Αὐτό εἶναι τὸ μεγάλο ποιμαντικό πρόβλημα τῆς ἐκκλησίας μας. Δὲν εἶναι ό πάπας τὸ πρόβλημα, δὲν εἶναι οἱ σκοτεινές δυνάμεις. Δυστυχῶς οἱ περισσότεροι χριστιανοί μας ἔχουν μιὰ δεισιδαιμονική ἀντίληψη γιὰ τὴν πίστη. Ἐλάχιστα

πράγματα γνωρίζουν. Τὸ μόνο ποὺ ξέρουν καλά, είναι νὰ ξεματιάζουν! (Άλήθεια θὰ δξιὲ νὰ κάναμε μία στατιστική νὰ δοῦμε πόσες "ξεματιάστρες" διαθέτει ἡ ἐικελησία μας. Κάποτε διέθετε Αποστόλους, προφήτες, διδασκάλους, δυνάμεις, χαρίσματα ιαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Στὶς μέρες μας τὰ περισσότερα χαρίσματα ἐξαφανίστηκαν ἢ ἐλαχιστοποιήθηκαν. Αντικαταστάθηκαν ἀπό τὸ "ξεμάτιασμα"...)

Μού φαίνεται λοιπόν παράλογο νὰ ἀναθεματιζουμε σκούς τοὺς θεοὺς,
ἐκτός ἀπό τοὺς κατ' ὄνομα Θρησκευμάτων χριστιανούς μὲ αἰρετικές ἀντιλήψεις.
Δυστυχῶς ὁ ἀρειανισμός, ὁ πραγματικός μονοφυσιτισμός κλπ ἔχουν φτιάξει
βαθειά στὶς καρδιές τῶν ἀνθρώπων μας τι έμεις «ἀέρα δέρομεν».

Σὲ παλαιότερες δηλώσεις σου καταφέρθηκες εναντίον μου να λέγω ότι η θεολογία σου είναι απλή, γενναία, αποτελεσματική. Σὲ παλαιότερες δηλώσεις σου καταφέρθηκες εναντίον μου να λέγω ότι η θεολογία σου είναι απλή, γενναία, αποτελεσματική. Σὲ παλαιότερες δηλώσεις σου καταφέρθηκες εναντίον μου να λέγω ότι η θεολογία σου είναι απλή, γενναία, αποτελεσματική.

αλλοι;”
Κείμενα σὰν αὐτά ποὺ ἀπευθύνονται σὲ ἀρχηγούς ἄλλων κρατῶν καὶ τελευταῖα σὰν τὸ ἀπίθανο στὸν ἀρχηγό γειτονικοῦ κράτους, κάθε ἄλλο παρά παρουσίαση τῆς διδασκαλίας τῆς ἐκκλησίας μας εἶναι. Μᾶλλον γὰρ διαγγέλματα πρόκειται καὶ κάτι τέτοιο ξεφεύγει ἀπό τὸ χῶρο τοῦ τραγικοῦ καὶ μπαίνει στὸ χῶρο τοῦ κωμικοῦ. Αφήνω πώς τὰ διαγγέλματα αὐτά προκάλεσαν σοβαρά διπλωματικά προβλήματα καὶ ἐξέθεσαν τὴν ἐκκλησία μας.

Ἡ ἐπιστολή σου πρὸς τοὺς Κόπτες τοὺς ὄποιους ἀπειλεῖς μὲ κόλασθ ἃν δὲν προσέλθουν στὴν Ὁρθοδοξία, παρουσιάζει σοβαρά ἐκκλησιολογικά καὶ πνευματικά προβλήματα: 1) ἀγνοεῖ τὸν μόχθο καὶ τὶς προσπάθειες τόσων χρόνων γιὰ προσέγγιση, ὅπως καὶ τὰ πορίσματα τοῦ θεολογικοῦ διαλόγου, 2) δείχνουν ἀδιακρισία καὶ ἀπανθρωπιά καὶ 3) ὑφαρπάζουν τὴν κρίση τοῦ Θεοῦ. Προσωπικά, ὅχι μόνο σέβομαι, ἀλλά καὶ θλίβομαι καὶ πονάω γιὰ τὸ μαρτύριο ποὺ ὑφίστανται αὐτοί οἱ χριστιανοί καὶ μέτρησαν τόσα θύματα. Δὲν ἔχει τοῦ λίγο τὴ συμπάθειά μας; Ἐνοχλήθηκα πολύ ὅταν ἀπέδωσες τὸ διωγμό ποὺ ὑφίστανται οἱ Κόπτες σὲ ἀποδοκιμασία τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν κακοδοξία τους. Μὰ πῶς μποροῦμε νὰ μιλᾶμε ἐξ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ; Πῶς μποροῦμε νὰ ὑφαρπάζουμε τὸ ἀξίωμα τοῦ Θεοῦ; Ποιὸς μπορεῖ νὰ μιλήσει ἀξιωματικά γιὰ τὰ σχέδια τοῦ Θεοῦ; “Τὶς γὰρ ἔγνω νοῦν Κυρίου;” ή “τὶς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο;”

Γιὰ νὰ μὴν παρεξηγηθῶ: Δὲν παύω νὰ πιστεύω καὶ νὰ ἀνήκω στὴ Μία, Ἀγία, Καθολική καὶ Ἀποστολική ἐκκλησίᾳ, καὶ νὰ διακηρύττω ὡς ἐπίσκοπος τὴ σώζουσα ἀλήθειά της. Δὲν ἀμφισβητῶ ὅτι “ἐκτός ἐκκλησίας, οὐδεμίᾳ σωτηρίᾳ”. Ὁμως, δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ καταδικάσω κανέναν. Ἡ κρίσις ἀνήκει στὸν Θεό. Ἀποκλειστικά σ' Αὐτόν. Αὐτό τὸ δικαίωμα δὲν τὸ ἔκχωρεῖ σὲ κανέναν μας, οὕτε μᾶς ἐπιτρέπει νὰ κρίνουμε ἐξ ὀνόματός Του. Ὁμως, πιστεύω ὅτι ὁ Θεός εἶναι Θεός ἐκπλήξεων. Εἴμαι βέβαιος ὅτι στὴ Δευτέρα Παρουσία θὰ δοκιμάσουμε πολλές ἐκπλήξεις. Θὰ δοῦμε τὸν ἀβάπτιστο,

εἰδωλολάτρη καὶ διώκτη Τραϊανό νὰ σώζεται χάρη στὶς προσευχές τοῦ ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου καὶ πολλούς ἀπό μᾶς τοὺς «υπεράγαν Ὁρθοδόξους νὰ ἀκοῦμε τὸ φοβερό ἐκεῖνο: "οὐκ οἶδα ὑμᾶς.. Ἄς μὴ δώσει ὁ Θεός.

Πρὸς λίγες μέρες πήρα μία ἐπώνυμη ἐπιστολή. Ὁ ἀποστολέας διαμαρτύρεται γιὰ τὶς τελευταῖς δηλώσεις σου καὶ μᾶς ἐγκαλεῖ γιατὶ οἱ ὑπόλοιποι ἐπίσκοποι δὲν παίρνουμε θέση. "Ισως ἦταν ἡ κυριότερη αἰτία νὰ λύσω τὴν σιωπή μου.

Γράφει μεταξύ τῶν ἄλλων:

«... Ὁ Μητροπολίτης Πειραιῶς, α) καλλιεργεῖ συνωμοσιολογίες, β) ἐμφανίζει ἥθος ἐμπαθές, διχαστικό καὶ ἐπιθετικό, ἀκατάλληλο γιὰ κληρικό, γ) μᾶς κάνει νὰ ντρεπόμαστε καὶ δημιουργεῖ χείριστες ἐντυπώσεις γιὰ τὴν ἐκκλησία, δικαιώνοντας καὶ διαιωνίζοντας ἔτσι τὶς προκαταλήψεις ποὺ πολλοί σήμερα διατηροῦν γι' αὐτήν...

... Σὲ τηλεοπτική ἐκπομπή ἀπέδωσε τὴν διαγραφή τῆς ὁμοφυλοφιλίας ἀπό τὸν κατάλογο ψυχικῶν παθήσεων στὸ σιωνιστικό λόμπυ, ἐνῶ ὑποστήριξε πῶς ἡ ὁμοφυλοφιλία προκαλεῖ καρκίνο καὶ γι' αὐτό ἐνισχύεται ἀπό τὶς φαρμακευτικές ἐταιρίες.

Υποστήριξε ὅτι ὁ Χίτλερ ὑποκινήθηκε καὶ χρηματοδοτήθηκε ἀπό σιωνιστές.

Ἀπείλησε μὲ κόλαση τὸν ἰδιοκτήτη τηλεοπτικοῦ σταθμοῦ ἐπειδὴ προέβαλε ντοκυμαντάριο γιὰ τὴ ζωή τοῦ Χριστοῦ ποὺ δὲν τοῦ ἄρεσε. Ἀπό τὴν ἄλλη, δὲν ἔχει πρόβλημα νὰ συνεργάζεται μὲ παράγοντες γνωστοὺς γιὰ τὶς ανυπερβατικές τους μὲ τὸ παρακράτος τὸν ποδοσφαίρου... Ἀλήθεια ὅλα αὐτά διακρίνονται γιὰ τὸ Ὁρθόδοξο φρόνημά τους;»

Θὰ σταθῶ στὸ θέμα τῆς συνωμοσιολογίας. Δυστυχῶς οἱ περισσότεροι χριστιανοί καὶ κληρικοί ψάχνουμε γιὰ ἔχθρούς. Δὲν μποροῦμε νὰ ὑπάρξουμε χωρὶς "βαρβάρους". Κλεισμένοι στὸ καβούκι μας, ἔχουμε τὴν αἰσθηση ὅτι ὅλες οἱ σκοτεινές δυνάμεις, μὲ προεξάρχοντα τὸ "σιωνισμό", ἔχουν μοναδικό στόχο τὴν Ὁρθοδοξία καὶ τὴν Ἑλλάδα. "Τὰ πρωτόκολλα τῶν σοφῶν τῆς Σιών" ἔχουν ἀντικαταστήσει σὲ πολλούς τὸ Εὐαγγέλιο. (Καὶ ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ, τὸ ψευδεπίγραφο αὐτό κείμενο, γαλλικός καρπός ποὺ χρησιμοποιήθηκε κατά κόρον ἀπό τὴν τσαρική ἀστυνομία - ὄχρανα, καὶ ἔγινε αἰτία ἐκτεταμένων πογκρόμ στὴν τσαρική Ρωσία, πρέπει ἐπί τέλους νὰ πάψει νὰ γίνεται πηγή ἀντιαιρετικοῦ ἀγώνα. Ὅσο κι ἀν μᾶς ἐνοχλεῖ, σὲ ψευδεπίγραφα κείμενα δὲν μποροῦμε νὰ στηριζόμστε). Ἀπό μικρό παιδί ἔχω κουραστεῖ νὰ ἀκούω στὸ χῶρο μας ἔνα σωρό ἀπίστευτες συνωμοσιολογίες, ποὺ μόνο νὰ τρομοκρατοῦν καταφέρονταν καὶ νὰ μὴν βοηθοῦν τοὺς ἀνθρώπους στὴν ἀνάληψη τῆς εὐθύνης καὶ στὴν ὀρίμανση. "Ο, τι κακό συμβαίνει μέσα μας καὶ γύρω μας φταῖνε πάντα οἱ ἄλλοι, οἱ μασῶνοι, οἱ σιωνιστές, οἱ ἄθεοι, οἱ ἔχθροί τῆς Ὁρθοδοξίας. Φαίνεται πῶς παρ' ὅτι βαπτιστήκαμε δὲν ἔχουμε ξεπεράσει τὸ προπατορικό ἀμάρτημα: "Ἡ γυνή ἦν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ αὕτη... Ὁ ὄφις μὲ ἐξαπάτησε". Συνεχίζοντας μιᾶς τέτοιας μορφῆς "ποιμαντική", δυστυχῶς δὲν βοηθᾶμε τοὺς ἀνθρώπους νὰ ὀριμάσουν, νὰ ἀναλάβουν τὶς εὐθύνες τους, νὰ κοιτάξουν μέσα τους καὶ τελικά νὰ μετανοήσουν εἰλικρινά. Καὶ ἀπό τὴν ἄλλη πλευρά, καλλιεργοῦμε πρόσωπα φοβικά, μίζερα, τρομοκρατημένα, δίχως ἐλπίδα στὸν ζῶντα Θεό, ποὺ στὸ κάτω - κάτω Αὐτός εἶναι ὁ Κύριος τῆς ιστορίας.

Γράφοντας ὅλ' αὐτά γνωρίζω πολύ καλά ὅτι τὸ γραφεῖο αἰρέσεων, ποὺ μιοναδικό σκοπό ἔχει ὅχι ἀπλῶς νὰ διαφωτίζει τὸν λαό τοῦ Θεοῦ γιὰ τὶς αἰρέσεις, ἀλλά νὰ κρίνει καὶ νὰ καταιρίνει τοὺς πάντες (ἀκόμη καὶ τὸν Αρχιεπίσκοπο Αναστάσιο, γιὰ τὸν ὅποιο ὅχι ἀπλῶς θὰ πρέπει νὰ τιμοῦμε γιὰ τὴν τεράστια προσφορά του στὴν οἰκουμενική Ὁρθοδοξία, ἀλλά νὰ ὑποκλινόμαστε...), ὅλοι λοιπόν αὐτοὶ θὰ τρίβουν τὰ χέρια τους καὶ θὰ ἀκονίζουν τὰ ξίφη τους γιὰ νὰ πολεμήσουν τὸν "αἰρετικό" καὶ "φιλοοικουμενιστή" Ἀργολίδος. Δυστυχῶς ἡ σταλινικοῦ τύπου δικτατορία τῶν "Ορθοδόξων" φονταμενταλιστῶν, δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἀκουστεῖ καμμία ἄλλη φωνή. Τριστάμεθα μία πρωτόγνωρη τρομοκρατία στὶς ἴστοσελίδες καὶ στὰ γνωστά περιοδικά, ὅταν τολμήσαμε νὰ καταθέσουμε τὸν προβληματισμό μας, δὲν προσπαθοῦμε νὰ ἀφουγκραστοῦμε τὸ ουθιμό τῆς ἐποχῆς μας, τὶς ἀνάγκες καὶ τὰ αἰτήματα τῶν ἀνθρώπων. Κι ἔτσι φτάσαμε στὸ σημεῖο οἱ super -όρθόδοξοι νὰ διακόπτουν τὸ μνημόσιυνο τοῦ ἐπισκόπου, νὰ καλοῦν τὸ λαό σὲ ἀποτείχιση, νὰ δημιουργοῦνται φατρίες, νὰ ἀναστατώνονται συνειδήσεις κλπ. κλπ. Δὲν φταῖνε βέβαια γι' αὐτό οὔτε οἱ σκοτεινές δυνάμεις, οὔτε οἱ ἐχθροί τῆς ἐκκλησίας, ἀλλά σίγουρα ἐμεῖς ποὺ δὲν ἀναλογιζόμαστε τὴν τεράστια εὐθύνη μας ἀπέναντι στὸν Θεό καὶ στὴν ἐκκλησία Του. Ὄλοι αὐτοὶ ποὺ τρέφονται μὲ κάθε εἰδους τρομολαγνεία, γίνονται δυστυχῶς οἱ κόλακές μας.

Ἐπίτρεψέ μου, ἀδελφέ, νὰ ἀναφερθῶ σὲ κάποιο περιστατικό ποὺ ξῆσα, τρεῖς μέρες μετά τὴν χειροτονία μου. Σὲ ἐκδήλωση ποὺ ἔλαβε χώρα στὸ Μέγαρο Μουσικῆς, φίλος μου Ρῶσος ιερέας, ποὺ εἶναι ταυτόχρονα καθηγητής καρδιοχειρουργικῆς, ἀπό τοὺς ἐπιφανέστερους διεθνῶς, μοῦ εἶπε ποῦτα τὰ λόγια:

"Χαίρομαι ποὺ ἔγινες ἐπίσκοπος, ἀλλά παράλληλα καὶ σὲ λυπάμαι, γιατὶ ἀπό ὃντας καὶ πέρα δὲν θὰ ἔχεις κάποιον νὰ σου λέει www.orthodoxia.info εἶναι. Ο φίλος ιερέας ἐπαναλάμβανε τὸ χορικό τοῦ Σοφοκλῆ ποὺ λέει στὸν Κρέοντα: "Οἱ βασιλεῖς εἶναι καταδικασμένοι νὰ ἀκοῦνε τὴν ἀλήθεια ἀπ' τὰ στόματα τῶν κολάκων". Όποιος βρεθεῖ στὴν κορυφή τῆς πυραμίδας, ἀναγκαστικά εἶναι μόνος, δὲν χωράει ἄλλον. Οἱ ἀπό κάτω σὲ βλέπουν διαφορετικά, μὲ φόβο. Δὲν τολμοῦν νὰ σου ποῦν τὴν ἀλήθεια, μόνο νὰ σὲ ἐπιανοῦν. Αὐτή τὴν θλιβερή πραγματικότητα, τὴν ἔχουμε ζήσει ὅσοι κατέχουμε κάποια θέση. Καὶ ἂν ἔχουμε μία στοιχειώδη αὐτογνωσία, μποροῦμε νὰ τὸ διαχειριστοῦμε. Ἄν ὅχι, ἀλλοίμονό μας. Θὰ μᾶς κάνουν νὰ νομίσουμε ὅτι εἴμαστε κάτι, ὅτι εἴμαστε σωτῆρες τῆς ἐκκλησίας, ὅτι εἴμαστε διάδοχοι τοῦ ἀγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ... Ἀδελφέ μου, «οἱ μακαρίζοντες ἡμᾶς, πλανῶσιν ἡμᾶς». Οἱ κόλακες δὲν μᾶς ἀγαποῦν. Τὰ συμφέροντά τους κοιτάζουν. Καὶ κινοῦνται ὅπου φυσάει ὁ ἄνεμος. Βλέπω πολλές φορές νὰ μᾶς προβάλλουν καὶ νὰ μᾶς ἐπανοῦν μὲ πηχιαίους τίτλους σὲ ἐφημερίδες, περοδικά, ἴστοσελίδες καὶ εἰλικρινά φοβᾶμαι ὅσο κι ἂν κολακεύεται ὁ κρυφός ἡ φανερός ἐγωϊσμός μας.

Ο Ἰδιος ἐπιστολογράφος μοῦ ἔθεσε κι ἔνα ἀκόμη καίριο ἐρώτημα: "Μπορεῖ ἔνας ἐπίσκοπος νὰ ἐκφράζει καὶ νὰ ἀντιπροσωπεύει τὴν ἐκκλησία; Ο ἄγιος Πειραιῶς ἔχει ἔξουσιοδοτηθεῖ ἀπό τὴν Ιεραρχία νὰ μιλάει ὅποτε καὶ ὅπως θέλει καὶ νὰ ἀπενθύνεται ὅπου γῆς στὸν ὅποιονδήποτε;"

Αύτό τὸ ἐρώτημα προκάλεσε μέσα μου ἔντονη ἀντίδραση. Βάσει τῶν Αποστολικῶν Κανόνων κάθε ἐπίσκοπος ἔχει λόγο καὶ ἀρμοδιότητα στοὺς χριστιανούς τῆς ἐπισκοπῆς του στὴν ὥποια τοῦ ἀνετέθη ἡ εὐθύνη τῆς ποιμαντικῆς φροντίδος. Θεωρητικά καὶ ὑποτίθεται, γιὰ τὴν ποιμαντική φροντίδα τοῦ χῶρου ἀρμοδιότητάς του, ἔχει αὐτός τὴν εὐθύνη ἀπέναντι στὸ Χριστό. Καὶ λέω θεωρητικά καὶ ὑποτίθεται, γιατί ἡ διδασκαλία τῆς Ἑκκλησίας ἐπισημαίνει ὅτι ὁ ποιμένας πρέπει νὰ ἔχει φτάσει στὸ στάδιο νὰ εἰναι τουλάχιστον καθαιρόμενος... Καὶ ποιὸς μπορεῖ ἀπό μᾶς νὰ τὸ ισχυριστεῖ γιὰ τὸν ἑαυτό του βασίμως καὶ ἀναντιρρήτως; Ὄταν, ἀδελφέ μου, ἀπευθύνεσαι ἀναρμοδίως σὲ πρόσωπα ἐκτός τῆς ἐπισκοπῆς σου, ὅσον ἀφορᾶ τὸ χῶρο ἀναρμοδίως σὲ πρόσωπα ἐκτός τῆς ἐπισκοπῆς του; Ἄν καὶ ἀρμοδιότητάς σου, πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ μὴν ἔχει τὶς ἀντιρρήσεις του; Ἄν καὶ ἀφοῦ εἴμαστε Ἑκκλησία, δὲν νομίζεις ὅτι κανεὶς δὲν δικαιοῦται νὰ γίνεται ἀλλοτριοεπίσκοπος; Νὰ παρεμβαίνει διδάσκων ἐπιτιμητικά πρόσωπα ἐκτός ἀλλοτριοεπίσκοπος; Νομίζεις ὅτι διδάσκων ἐπιτιμητικά πρόσωπα ἐκτός τῆς Ἑκκλησίας του; Αὐτονόητα γεννιέται ἡ ἀπορία: Ως τὶς ὅμιλεις; Ως ἐπίσκοπος; Εἶναι ἐκπρόσωπος τίνος; Τῆς διοικούσης Ἑκκλησίας; Δὲν είσαι. Ως ἐπίσκοπος; Εἶναι ἀλλότριος ίκέτης, αὐτός στὸν ὅποιο ἀπευθύνεσαι. Ως ὑπερεπίσκοπος τελικά; Δὲν ἔχεις τὴν ἐπισύσταση πασῶν τῶν Ἑκκλησιῶν.

Κείμενα σὰν αὐτά ποὺ ἀπευθύνονται σὲ ἑτεροδόξους ἀδελφούς, πρὸς τοὺς Ιουδαίους, πρὸς τοὺς ἀρχιγούς ιερατῶν, πρὸς τοὺς ἀνθρώπους μὲ συγκεκριμένο σεξουαλικό προσανατολισμό, δίνουν τὴν αισθητὴν μας ἀτμόσφαιρας, μονομεροῦς, φανατικῆς, ἀνελέητης, αὐτοαναφορικῆς. Παρουσιάζουν εὐθέως καὶ πλαγίως μίαν ἀντίληψη ἐθνικῆς θρησκείας καὶ μία ... Ιουδαϊκή μονομερή λανθασμένη θεολογία περιούσιου λαοῦ, τὸν προσδιορισμό στὸν ὅποιο λαό, τὸν ἀποδίδεις μόνος.

Ὄμως, δὲν σοῦ γράφω γιὰ νὰ ἀξιολογήσω τὰ γραφόμενά σου, ἀλλά γιὰ νὰ διαμαρτυρηθῶ γιὰ τὴν ἐνέργεια καθ' ἔαυτήν. Ή ἐξ ἀγνοίας ἢ ἐκ σκοπιμότητος ταύτιση ἀπό μέρους τῶν ἀνθρώπων κάθε κληρικοῦ μὲ τὴν Ἑκκλησία, ὁδηγεῖ στὸ σκεπτικό καὶ στὸ συμπέρασμα, ὅτι οἱ ἀπόψεις σου εἶναι οἱ ἀπόψεις τῆς Ἑκκλησίας. Πρᾶγμα ἀναληθές.

Ἡ Ἑκκλησία ἀγαπᾷ τοὺς πάντες καὶ περισσότερο ἀπ' ὅλους τοὺς ἐχθρούς της. Άς μὴν ξεχνᾶμε ὅτι τὴν ὥρα τῆς σταύρωσης ὁ Χριστός ἀνησυχοῦσε γιὰ τοὺς σταυρωτές Του. (Πολύ μὲ συγκινοῦν ὅσα γράφει ὁ γέροντας Σωφρόνιος γιὰ τὸν ἄγιο Σιλουανό: «Ο πατήρ κρίνει οὐδένα, ἀλλά τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ Υἱῷ... ὅτι Υἱός ἀνθρώπου ἐστί» (Ιωάν. ε' 22 καὶ 27). Αὐτός ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, ὁ Μέγας κριτής τοῦ κόσμου, θὰ πεῖ κατά τὴν Κρίση πώς «εἰς τούτων τῶν ἐλαχίστων» εἶναι Αὐτός ὁ Ἰδιος. Μὲ ἄλλα λόγια περικλείει στὴ δική του ὑποστατική ὑπαρξη τὴν ὑπαρξη κάθε ἀνθρώπου. Ο Υἱός τοῦ ἀνθρώπου φέρει στὸν Ξαντό τον ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ ἔπαθε γιὰ «ὅλον τὸν Ἀδάμ». Ο Ἀπόστολος Παῦλος λέει, πὼς καὶ ἐμεῖς πρέπει νὰ κάνουμε δικό μας τὸν ἴδιο τρόπο ζωῆς, νὰ καλλιεργοῦμε τὸ ἴδιο φρόνημα, «ὅ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Φιλ. β' 5).

...Θυμόμαστε τὴ συνομιλία του μὲ κάποιον ἐρημίτη, ὁ ὄποιος ἔλεγε:

- Ό Θεός θὰ τιμωρήσει ὅλους τοὺς ἀθέους. Θὰ καίγονται στὸ πῦρ τὸ αἰώνιο.

Προφανῶς ἡ ἰδέα πὼς οἱ ἀθεοί θὰ τιμωροῦνται στὸ αἰώνιο πῦρ τοῦ προκαλοῦσε ἱκανοποίηση, κατά τὸ ψαλμικό: «εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν» (Ψαλμ. νγ' 11-12). Μὲ ὀλοφάνερη συγκίνηση ὁ Γέροντας ἀπάντησε:

- Πές μου, ὅμως, σὲ παρακαλῶ, ἃν σὲ βάλουν στὸν παράδεισο καὶ δεῖς ἀπό ἐκεὶ πῶς κάποιος καίγεται στὶς φλόγες τοῦ ἄδη, θὰ μποροῦσες τάχα νὰ ἔχεις ἀνάπαυση;

- Άλλά τὶ μπορεῖ νὰ γίνει; Αὐτοὶ οἱ ἕδιοι φταῖνε, λέει ἐκεῖνος.

Τότε ὁ Γέροντας εἶπε μὲ θλιμμένο βλέμμα:

- Η ἀγάπη δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ὑποφέρει... Πρέπει νὰ προσευχόμαστε γιὰ ὄλους.

Καὶ πράγματι ἐκεῖνος προσευχόταν γιὰ ὄλους. Ἡταν παράξενο γιὰ αὐτὸν νὰ προσεύχεται μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό του· «πάντες γὰρ ἡμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ» (Ρωμ. γ' 23). Γι' αὐτόν ποὺ εἶδε, στὸ μέτρο ποὺ τὸν υἱόηκε, τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ καὶ βίωσε τὴ στέρησή της, ἀκόμη καὶ ἡ σκέψη τῆς στερήσεως αὐτῆς ἔγινε ἀβάστακτη. Ἡ ψυχή του "ἔλιωνε" στὴ σκέψη ὅτι πολλοὶ ἀνθρωποι ζοῦν, χωρὶς νὰ γνωρίζουν τὸν Θεό καὶ τὴν ἀγάπην Του, καὶ προσευχόταν ἐκτενῶς νὰ γνωρίσουν ὄλοι τὸν Θεό καὶ ὁ Κύριος, κατά τὴν ἀφατήν Του ἀγάπη, νὰ δώσει νὰ Τὸν γνωρίσουν μὲ τὴ βοήθεια τοῦ τοῦ Αγίου Πνεύματος»).

Ἡ Ἑκκλησία ἔχει τὴν ἀλήθεια ὡς θεραπεία τῶν πληγῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅχι ὡς πέλεκυν ικατά τῶν ἀντιφρονοῦντων καὶ ἀντιδιατιθεμένων.

Ἡ Ἑκκλησία θυσιάζεται καὶ δὲν θυσιάζει. Εὔλογεῖ καὶ δὲν καταριέται. Πάσχει καὶ δὲν βασανίζει. Λοιδωρεῖται καὶ δὲν ἐμπαίζει. Παραδίδεται καὶ δὲν ἐπιτίθεται. Σταυρώνεται καὶ δὲν σταυρώνει.

Απὸ τὸν πανάγιο ἴδρυτή της διδαχθεῖσα ἡ Ἑκκλησία, ἀνατρέπει τὴν ἀνθρώπινη λογική, καὶ γίνεται πρόβατο τοῦ Χριστοῦ, ποὺ μπαίνει στὴ μάντρα τῶν λύκων καὶ ἀντιστρέφει τὴν "φυσική τάξη". Κάνει τοὺς λύκους πρόβατα. Δείχνει τὸν δρόμο ποὺ ὀδηγεῖ στὴν ... "ἀφύσικη" ἀνατροπή καμαρώνοντας γιὰ τὶς κατακόμβες, γιὰ τὸ γκουλάγκ, γιὰ τὰ παράλια τῆς Λιβύης, γιὰ τὰ ὅπου γῆς μαρτυροῦντα τέκνα της.

Ντρέπεται καὶ ζητάει συγγνώμη γιὰ τὶς περιόδους ποὺ ξέχασε τὸν Χριστό καὶ ἄρπαξε τὸ ξίφος τοῦ καίσαρα καὶ πλέον (ὅπου γῆς) ξέρει ὅτι ἀν δὲν τὸ ἐπέστρεψε (τὸ ξίφος στὸν καίσαρα) πρέπει νὰ τὸ κάνει ΑΜΕΣΩΣ καὶ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ, ἔχοντας συνειδητοποιήσει ὅτι πρόκειται γιὰ δαιμονική παρεκτροπή. Ἡ νύμφη τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι μακελάρης!!!

Συγχώρα με νὰ σὸν πῶ ὅτι τὰ κείμενά σου γελοιοποιοῦν τὴν Ἑκκλησία, ἐκέθέτουν τοὺς κληρικούς καὶ οημάζουν τὴν ἐλπίδα νὰ δεχτοῦν τὸν Χριστό Σωτῆρα οἱ σημερινοί πελαγοδρομοῦντες ἀνθρώποι, ἀφοῦ διαβάζοντας μένουν μὲ τὴν αἰσθηση φανατισμοῦ, μονομέρειας, ἐμμονικῆς ἀπολυτότητας, καμμιᾶς διαλλακτικότητας καὶ σὲ τελική ἀνάλυση φαρμακερῆς ἀναλγησίας ἀντί ἀγάπης.

Εἶναι σκληρά τά λόγια μου καὶ νά μέ συγχωρεῖς, ὅμως σοῦ γράφω γιατί ἔχω πειστεῖ ἀπό τὶς ἀντιδράσεις τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν μή χριστιανῶν, ὅτι, ἔστω καὶ ἀν οἱ προθέσεις μας πολλές φορές εἶναι καλές, τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι πνευματικῶς ἀπαράδεκτο καὶ ζημιογόνο. Πλήν τοῦ ὅτι «ὁ δρόμος γιὰ τὴν κόλαση εἶναι στρωμένος καλές προθέσεις» (ἐγώ δὲν εὔχομαι οὕτε προμαντεύω κάτι τέτοιο), εἶμαι πεπεισμένος γιὰ τὴν ἀποστολική διδασκαλία, "τὸ καλόν οὐκ ἔστι καλόν, ἐάν μή καλῶς γένηται".

Προσωπικά ἐνοχλοῦμαι πολύ (καὶ ὅχι μόνον ἐγώ, ἀλλά καὶ πολλοί ἄλλοι συνεπίσκοποι) ὅταν μιλᾶς μέ τρόπο ὡς .... ἐκ προσώπου. Δέν ἐκπροσωπεῖς

κανέναν. Φυσικά συχαίνομαι τή λογοκρισία (καί δέν ἐννοῶ μ' αὐτά που γράφω τήν προληπτική λογοκρισία - Θεός φυλάξοι), ἀλλά συχαίνομαι καί τό καπέλωμα. Γράψε καί πές ὅτι θέλεις, διευκρινίζοντας ὅμως ὅτι είναι ἀπόψεις σου, γνώμες σου, τοποθετήσεις σου. Δέν είναι σωστό νά διατείνεσαι ὅτι ή Έκκλησία λέει...κλπ. Καθένας μας ἔχει τίς εὐθύνες του καί ἀν μοῦ ἀντείπεις ὅτι αὐτά τά γράφεις ὡς ἐπίσκοπος, τότε κάθε ἐπίσκοπος θά ξαναθυμηθεῖ τόν ἀπόστολο καί θά φωνάξει: "Καγώ εἰμι".

Δέν θά ἐπανέλθω σέ τυχόν ἀντιρρήσεις σου. Δέν θά κάνουμε λογομαχία. Δέν ύπάρχει θέμα ἐπί τῆς οὐσίας. Γιά ἐνέργειες ἀντιλέγω. Τά δημοσίως γενόμενα, δημοσίως κρίνονται. Τά λόγια μου προσπαθῶ νά μήν ἔχουν .... ὄσμήν κακεντρέχειας (ὅσο μπορῶ), ἀλλά τήν σώζουσα ἀπαντας ἀγάπη στήν όποια ὄμολογῶ ὅτι ἀποτυγχάνω. Γι' αὐτό καί πάντα διαβάζω καί ξαναδιαβάζω τό ἐκπληκτικό κείμενο τοῦ ἀββᾶ Αμμωνᾶ:

"*Ἡ γὰρ ἀγάπη οὐδένα μισεῖ, οὐδένα λοιδωρεῖ, οὐδένα κατακρίνει, οὐδένα λυπεῖ, οὐδένα βδελύσσεται, οὔτε πιστόν, οὔτε ἀπιστόν, οὔτε ξένον, οὔτε ἀμαρτωλόν, οὔτε πόρνον, οὔτε ἀκάθαρτον, ἀλλά μᾶλλον τοὺς ἀμαρτωλούς καὶ ἀσθενεῖς καὶ ἀμελεῖς ἀγαπᾶ, καὶ ὑπέρ αὐτῶν πονεῖ, καὶ πενθεῖ καὶ κλαίει, καὶ πλέον τῶν καλῶν τοῖς κακοῖς καὶ ἀμαρτωλοῖς συμπάσχει, μιμούμενη τὸν Χριστόν, ὃς τοὺς ἀμαρτωλούς ἐκάλεσεν ἐσθίων καὶ πίνων μετ' αὐτῶν. Διὰ τοῦτο, καὶ ὑποδεικνύων τίς ἐστίν ἡ ἀληθῆς ἀγάπη, ἐδίδαξε λέγων: «Γίνεσθε ἀγαθοί καὶ οἱκτίρμονες· ὡς ὁ πατήρ ἡμῶν ὁ οὐράνιος». Καὶ ὥσπερ ἐκεῖνος βρέχει ἐπί πονηρούς καὶ ἀγαθούς καὶ ἀνατέλλει τὸν ἥλιον ἐπί δικαίους καὶ ἀδίκους, οὕτω καὶ ὁ ἐν ἀληθείᾳ ἀγάπην ἔχων πάντας ἀγαπᾶ, πάντας ἐλεεῖ, ὑπέρ πάντων εὐχεταῖ».*

Σὲ παρακαλῶ νά εύχεσαι γιὰ μένα καὶ ὅσον σὲ ἀφορᾶ ἃς διευκρινίζεις τὰ γραφόμενα καὶ λεγόμενά σου, γιὰ τὰ όποια ὁ ἀββᾶς Ισαάκ ὁ Σύρος γράφει ὅτι είναι τὰ πλέον ἀγαπημένα τέκνα μας.

Εὔχου καὶ συγχώρα με

† Ο Αρχιμ. Νεκτάριος

† Ο Αργολίδος Νεκτάριος

www.orthodoxia.info

Υ.Γ: Τήν ἐπιστολή αὐτή δὲν τήν δημοσιοποιῶ στὰ ΜΜΕ καὶ μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης, παρά μόνον στοὺς συνεπισκόπους μας. Ἀν κυκλοφορήσει εὐρύτερα, δὲν θὰ είναι ἀπό μένα.